

C/2024/2438

8.4.2024

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2023 r. – Mndoiants/Rada

(Sprawa T-1149/23)

(C/2024/2438)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Serguey Mndoiants (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: F. Bélot i P. Tkhor, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2023/1767 z dnia 13 września 2023 r. w zakresie, w jakim pozostawiono w niej nazwisko skarżącego w wykazie ujętym w załączniku do decyzji Rady (WPZiB) 2014/145 z dnia 17 marca 2014 r.;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2023/1765 z dnia 13 września 2023 r. w zakresie, w jakim pozostawiono w niej nazwisko skarżącego w wykazie ujętym w załączniku I do rozporządzenia Rady (UE) 2014/269 z dnia 17 marca 2014 r.;
- posiłkowo, na podstawie art. 277 TFUE, uznanie, że nie ma zastosowania wobec skarżącego kryterium umieszczenia w wykazie przewidziane w art. 2 ust. 1 lit. g) decyzji (WPZiB) 2014/145 oraz w art. 3 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (UE) 2014/269, zmienionych, odpowiednio, decyzją Rady (WPZiB) 2023/1094 z dnia 5 czerwca 2023 r. i rozporządzeniem Rady (UE) 2023/1089 z dnia 5 czerwca 2023 r., ze względu na jego niezgodność z prawem;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej, obowiązku uzasadnienia, obowiązku przeglądu decyzji i prawa do bycia wysłuchanym. Strona skarżąca podnosi, że materiały przekazane przez Radę nie pozwalają na uzasadnienie utrzymania wobec niej sankcji ze względu na ich błahość. Ponadto Rada uparczywie nie bierze pod uwagę materiałów i uwag przekazanych przez stronę skarżącą, wobec czego narusza ciążący na niej obowiązek przeglądu i ponownej oceny, a także przysługujące stronie skarżącej prawo do bycia wysłuchaną.
2. Zarzut drugi dotyczący błędu w ocenie. Okoliczności przywołane przez Radę w celu pozostawienia strony skarżącej w wykazie są niewystarczające i nie pozwalają w żaden sposób na wykazanie, że strona skarżąca jest czołowym przedsiębiorcą działającym w Rosji lub przedsiębiorcą działającym w sektorach gospodarczych zapewniających istotne źródło dochodów rządowi Federacji Rosyjskiej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad proporcjonalności i równego traktowania. Strona skarżąca uważa, że nałożone na nią środki ograniczające są, po pierwsze, wobec niej dyskryminujące, a po drugie, nieproporcjonalne w stosunku do realizowanych przez nie celów.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia podstawowych praw jednostki, w tym prawa własności oraz prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, domu i komunikowania się. Umieszczając stronę skarżącą w wykazie, Rada działała z naruszeniem zasady proporcjonalności. Z tego względu ingerencji tych nie można uznać za uzasadnione w rozumieniu art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
5. Posiłkowo, zarzut piąty dotyczący braku możliwości zastosowania art. 2 ust. 1 lit. g) decyzji (WPZiB) 2014/145 i art. 3 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 269/2014 ze względu na ich niezgodność z prawem. Nowe kryterium g) jest sprzeczne z prawem do obrony przewidzianym w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, nie opiera się na wystarczająco solidnej podstawie faktycznej i jest sprzeczne z zasadami pewności prawa, równego traktowania i zakazu arbitralnego działania. Z tego względu należy uznać, że ze względu na jego niezgodność z prawem nowe kryterium g) nie ma zastosowania do strony skarżącej.